

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Debreczen... ANTAVIRATAL... nov. 2. Ugy Londonból... 34 tisztet és 449 embert...

gazdaszat... Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány...

szóró rosta és... 1870. II. évfolyam... 216. szám... Szombat, november 5.

kedvező hely... a központi kormány... a központi kormány...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve... Egy évre 10 ft - kr. 1/2, 2 évre 20 ft 50 kr.

Hirdetési díj: Őtáshasos petisiorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több...

Övek a felelősség!

Megszoktuk már az országgyűlési többség azon eljárását, hogy minden indítványt, mely nem tőle s nem a kezele...

Ez ezent indítvány a jobboldali többség által majdnem minden indokolás nélkül elvetett, a nélkül, hogy ezen, nem csupán hazánk, hanem a 67-iki kiegyezés által velünk oly szorosán összeforraszt...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

A többségnek ily hadsereg nem kell, sem most, sem a jövőben. Ők nem akarják, hogy Magyarország, az enny árnyékában nyugvó Ausztriát készen találja az északról közeledő vihar, nem látják be...

A jobboldali sajtó ugyanis, — a magyar haderő önállósítását tárgyazó indítvány elvetésének az ellenzék által oda magyarázására, hogy az azért eljett el indokolás nélkül, — mert a többség — bár egyetlemben van is ez ügyet illetően az ellenzékkel, nem látja elérkezettnek az időt ezen kérdés sikeres megoldására, — jónak látta tárgyalni ez ügyet, s úgy a „P. N.” mint a „P. L.” határozottan tévesnek állítja ezen feltevést, s ki mondják, hogy a kormány és többség Tisza K. indítványát sem elvileg nem helyeselhette, sem azt el nem fogadhatta, és hogy egyáltalában nincs szándékukban a közös hadsereg jelentőségét egy önálló magyar hadsereg felállításával csökkenteni s azt honvédd-hadsereg által pótolni.

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

— Bécs, nov. 3. A „Tagblatt” értesülése szerint Poroszország kívánja, hogy a pápa Németországban lakjon; mire névze, nagy igéretet tették. De a pápa inkább választja Maltát.

— Prága, nov. 4. Az egyenes választások a német kerületekben igen kedvezően sikerültek. A jelöltek majd mindenütt egyhangúlag választottak meg.

— Carlsruhe, nov. 4. A hgnó 3-án este kísérettel Versaillesbe utazott.

— London, nov. 4. Az itt megjelent riportírat Napoleonnak tulajdonítják.

— Firenze, nov. 4. A hiv. lap mai száma egy decretumot közöl, mely a kamarák feloszlását, a választási collegiumokat nov. 20-ra egybehívja, és a kamarák megnyitását decz. 3-re határozza.

— Francia-porosz háború. Debreczen, nov. 5. — A Marselleiben megjelenő Samaphore a köztársasági védelmére alakult „Ligue du Midi” második kiáltványát teszi közzé.

— Polgárok! Páris és Lyon az ország minden élő erejét felhívják. A központi kormány kívánja, hogy a nemzet a departementok erejével vegyen részt a védelemben. — A déli liga a hazafias felhívásnak meg fog felelni. A főváros ostrom alatt álló vitéz polgárai s köztársaság minden védelmezőjének rendelkezésére adja népszerű szervezetét s önkéntes tevékenységét. 15 departement és Algír a vesztől öröklően egyesültek, hogy Páris és Lyon megszabadítására a legvégső erőfeszítést megtegyék. A poroszok most Besançon körül vannak, és fenyegetik a Rhone völgyét. Nincs idő a halogatásra!

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

— Bécs, nov. 3. A „Times”-nak egy versaillesi nov. 1-ről szóló távsürgönye jelent. Thiers mult éjjel Párisból visszajött s fel van hatalmazva angol javaslatok alapján a fegyverszünet tárgyában alkudozni. Thiers ma hosszabb ideig éreztette Bismarckkal, ki később a látogatást viszonzotta. Thiers összekötésben áll Toussal. Az ostromműveletek a legdélkebben folynak.

— Versailles, november 3. A tegnapi értekezleten Bismarck Thiersnek azon ajánlatot tette, hogy a választások foganatba vételének céljából 25 napi fegyverszünetet kössenek, az aláírás napján létező katonai statusquo alapján.

— Kassel, november 3. Eugenia császárné Honnoverába utazott vissza. Mult éjjel Canrober Leoborffal találkozott és a nap folyamán látogatást tettek a császárnál.

— Berlin, nov. 3. (Hívatások.) Beyer tdk. jelenti, hogy a francziák Dijon előtt makacsul ellenállottak, de miután Vilmos bádeni hgy az apollinári magaslatozat s a külvárosokat elfoglalta — elvonult; okt. 31-én a város megadta magát. A mi vesztésünk 5 tisz, 240 közember, a francziák igen jelentékeny.

— Brüssel, nov. 3. A párisi diplomatiai testület tagjaitól eredő léghajó-levelek az erőtűtések állapotát kitűnően mondják. Trochu most már actív védelemhez fog.

— Nem, Egyptomnak akarok utazni a suez csatorna megnyitására. Jól tudod, hogy megígérted azt Ismail bassának. Francia vállalat ez, melynek megnyitására nekem képviselve kell lenni, miután rád névze lehetetlen, hogy oda magad elmenj. Utazásomban Corsicát, Görögországot és Konstantinápolyt is érinteni fogom. Példám más fejedelmeket is ré fog venni arra, hogy ott megjelenjenek.

— De hisz ez mind még messze van. A Suez csatorna megnyitása csak novemberben lehet, s most még csak szeptemberben vagyunk. Egy utazás Egyptomban nem tart el addig, meg akarod emelni. Utazásomban Corsicát, Görögországban és Konstantinápolyban tartózkodnál is. — Hiszen Kairóban és Jerusalemben is időzhetem egy keveset. Igen érdekes utazás lesz ez, ismét baba nagyon nevezetre méltó ember. — Ugy találd? Kérd a császár szatyruk mosolygva. Én nem találok ily. De mintegy, talán még szepitene is fog. Gondolatod nem rossz, s azt mindjárt kürtöltetni fogjuk a hírlapok utján. De hát addig? — Addig itt maradok. Te meglátogatód a tábornokfiarokban, s az idő csak elmúlik. — Visszefelé utaztadban a pápát is meglátogatód épen akkor kezdődik meg a zsinat. Ez idő alatt igen unalmas lesz itt nálam nélkül. Addig ezekkel a gyalázatos republikánusokkal, Rocheforttal, Gambettával, Bancellal kell kinlődnöm. Lásd, most már nekem is hiányzik a tárgy a

Az idő fe... a központi kormány... a központi kormány... a központi kormány...

London, nov. 3. Mint a „Daily News” hítelei kufforásból értesül, a németek Metzben annyi löszert találtak, mennyi a helyőrségnek márczius hónapig elegendő lett volna. Amerika követelésétfolytán elhatározottak, hogy a francia és német hadihajók China és Japán tengerein az ellenségeskedésektől tartózkodjanak.

A kath. autonómia ügye. — V. ülés, nov. 2. vége. — Huszár a 30. §. után az indítványát kívánja iktatni: az elosztás felett az összes gyűlés szavazatának 2/3-át határozza. Ezt azzal indokolja, hogy az elosztásról nem volt gondoskodva, s nem lehetett tudni, ki illet e jog. — mert az elnök ezt egyszerűen nem teheti. Szilágyi elének tartja az általános többséget. Somogyi pártolja H. indítványát, melyet a többség elvet.

Elnök kijelenti, hogy a tárgy be van fejezve. A házszabályok ki fognak nyomtatni, megtartásuk elárk igéri. Napirenden van b. Jósika a mult ülésben a kath. autonómia szervezésébe beadott indítványának tárgyalása. Elfogadták. Lipovniczky püspök indítványára még 6 pót-tag választottak. Ezután az ülés zárt tanácskozánynyá alakult.

— VI. ülés, nov. 3. — Elnök 9 órakor megnyitja az ülést; két képviselő igazolatik. Napirenden van a b. Jósika indítványa, a 27. rendes és 6 pót-tagu bizottság megválasztása. Szavazás után az ülés — d. u. 4 órára halasztatik, mikor Papp Jusztin indokolja azon indítványát, hogy „háritassanak el azon akadályok, melyek a görög katolikus congressusnak egybehívását lehetlenné teszik.” ez indítvány a már benlevo hasonlival együtt tárgyalatik. — Vojnicz Lukács igazolatik. A délelőtti szavazás eredménye: — Világi részről: Bartal György, Gajzágó Salamon, gr. Keglevich Béla, Horváth Dome, Kubinyi Rudolf, Abonyi, Szilágyi Virgil, gr. Apponyi György, Hrabar Manó, b. Seuneyy, gr. Zichy Nádor, Barta Béla, Mayer Károly, Huszár Ferencz, gr. Pejtschevich László, Inkey Zsigmond, gr. Zichy Henrik.

Papirészről: Pankovics püspök, Bíró püspök, Hajnal éresek, Babits kanonok, Slaneh Lőrincz, Sarkány Miklós apát, Vesztely Gésp., Schopper, Pados János kanonok. Póttagok: világi részről: Mészáros Károly, Hilli Gaál János, Papp János, Maly István. Papirészről: Davies I., Bula Theophil. A Pappi-féle indítvány kiadatik a 27. tagu bizottságnak. Ribári lemond képviselői állásáról, ez el nem fogadtatik, s a választása ellen indított vizsgálót tovább folytatják. Kis szünet után a mai jegyzőkönyv elkészülvén, hitesletitetik. Most jön Ribári. Tiltakozik a ráhozott végzés ellen. Rémitő azt keletkezik, s ennek folyamában a bizottság teendői elvégzéséig a gyűlés elnapolja magát. A nagy árma, illetőleg az ülés 6 óráig tartott.

Ujónaságok. * A mára hirdetett városi közgyűlés, a szabályszerű 40 tag össze nem gyűlvén, nem tartatható meg. Alkalmastól a kerüti rendszabályok tárgyalását tartotta vissza a képviselőket; pedig bizony, ha unalmas is, keresztül kell azon menni. Nagyobb baj az, hogy az árvek felügyellete iránti intézkedés is elmaradt, pedig már kétszer volt napirendre tűzve. Fogadni merének, hogy a rószbeizos választása alkalmával népes lesz a közgyűlés; mert a választások iránt nagy az érdeklődés. Majd ha a főispán lesz a mindenható a tisztviselői alkalmazásánál is; lehet gondolni, hogy a közélet iránti érdeklődés mennyire alászálland. Talán felyülról épen azt akarják. * Az összes sor és honvéd katonaság effectív létszámának kimutatása végett, a jövő hóban fog az osztrák-magyar birodalomban a hadügyminiszterium által elrendelt katonai összeírás foganatosítani. * A gyorsírásról holnap d. e. 11 órakor érdekes felbeszédet tart Szóllósy Mihály a kereskedő ifjúság önképző együletben.

Seherzadé meséhez. Most már nem vagyunk képesek a párisiakat mulattalni, tehát maguk közt a mi számúnkra mulatnak. A külföldi lapok is merészkednek felelem gunyosan írni. Ha úgy volna most, mint 6 év előtt volt, tudom, hogy rend gondolnánk. Most csak lárzmázanak, dübögjenek, az ugyan kevés hatással van rá. Az egyetlen, mit nem tühettek az, hogy mint halálmadarak beszélnek közeli végem felől, ez gyalázatos, alávaló álnokság. Épen nem érem magamat oly roszul, hiszen lovagok és közcsem. Ha annyira beteg volnék, nem is hagyhatnám el a ágyat. És most, hogy beszélgetésünk előbbi tárgyára visszatérjünk, mit csináljunk addig, hogy ezen párisiakat szórakoztassuk. Nem jut eszedbe semmi? — Nem sokat törődöm vele, ha unakoznak egy szórakozásnak. A választások még messze vannak, bár csak valami lasszadót csinálnának, hiszen van elég katonánk Párisban és környékén. — Ó, e katonaság nem a legjobb eszköz. Nem szabad tulságosnak lenni, az elkeseríti ellenségeimet. Sőt a lázadókat, kikkel a tömlőczök egészen tele voltak, mind szabadon bocsájtattam. De már csak még is kellene valamit kitálalni! Hiszen nálam mindég szokott valami lenni tartalékban.

(Folytatása következik.)

TÁRCZA.

A tuillériák legujabb titkai.

Regényes történet két kötetben. írta CHATTERTON WILLIAM. (Folytatás.) LXXXV.

Egy udjónaság.

A Párisban nyáron át kitört zavargások, melyekről azon hir terjesztették el, hogy porosz ügyek által idéztettek elő, a kezdődő választási mozgalmak, kivált a miódn észerevették, hogy a köztársasági párt erősebben leend képviselve, a minden oldalról jóvó bosszantások, Thiers heves beszédei, Rochefort czikkjei, az egyiptomi kérdés bonnyolodottsága, Izabella Párisban tartózkodása, s ki tudja, mi más még, Napoleon rosz hangulatba juttatják, chez járultak még napról napra fokozódó kóros állapotai, és végre egyik kedvezencének, Niel tábornagnak, ki hasonlóképen a híres Nelaton orvosot, halála. Napoleon most sokkal inkább látta, mint valaha, hogy földi hatalma a kérelmetlen halál hatalma állit meg fog történi. Senki sem vesztett annyit, mint harczias hadügy-miniszterében Nielben, ki őt folytonosan háborúra mozgatta, s melyet rövid időn meg is kezd, ha Niel meg nem hal.

E komor kedélyhangulat annyira lábra kapott a császárnál, hogy egész környezete szenvedett e miatt, különösen pedig a császárné, ki a legjobb egészségnek örvendett. A császár igen szeszélyes lett, semmi sem szerezett örömet neki, minden untatta őt, ug Rouber tudósításai, mint Eugenia politikai terveit, a „Moniteur” épen úgy, mint a „La France.” Sohajtozott; igen boldogtalanok érezték magat, s ezt látni is lehetett rajta. Eléteinek azon időszakhoz ért el, a melyben az embernek a nyugalom legjobb műszége. Nem ziven oda adata volna-e a koronát, melynek birtokáért oly sokat küzdött, egy polgári kabátért, ha abban oly egészséges lehetett volna, mint Londonban volt.

Eugenia mindent megkísérlett, hogy felegyenesítse őt, de az apró városi és udvari udjónaságok még csak mosolyra sem tudták őt indítani. Bizonyos eszméletlen elbámulsága volt süllyedve, mintha álmódzott volna, s alig lehetett abból felébredteni. Plonplont semmi módon nem akarta látni, mert azt, valamint Lulut a császári herceget, igen lármasnak találta, épen úgy, mint Mr. Faishie Wilkie Collins „Fehér ruhás hölgyé”-ben az egész világot járva zsoznak találta, s csupán a halk lépésekkel közeledő, s lassu hangú beszédő Rouber volt az egyetlen egy, kinek jelenléte a császárt nem bántotta. A császárné soha nem volt ahoz szokva, hogy valakinek, s legkevesebb ahoz, hogy férjének szeszélyeit elárjtse, sőt ellenkezőleg, környezetének

az ő szeszélyeit kellett gyakran elszenvedni. Erőszakot kellett magán tenni, hogy férje e megváltozott hangulata miatt, ki ne történj. Egy ideig sikerült is ez neki, de a mint egyszer őt Rouherval történt beszélgetés után még roszabb hangulatban találta s észerevte, hogy a miódn ő beszél, ásit, lángoló pir borította el arcát, s a mint a szobából távozott, oly hevesen csapta be az ajtót, hogy az ablakablák megzörrentek bele, s a császár annyira megindult, hogy ájulása esett.

Voltak már egyéb ilyen jelenetek is. A császár gyakran szemrehányást tett Eugeniának magyarisátele miatt. Be is látta az, hogy több tekintettel kell lenni iránta, s felletta magában, hogy igekevend uralkodni magán. Ha valakinél, ug a nőknél áll az, hogy: „a pokol csupa jószándékkal van kikövezve.” Hogy ez alkalommal hangulatából kiragadja magát, Eugenia legjobbnak látta utazni, hogy hova, — az mindegy. Beszélte férjével ez iránt, s az örült, hogy most, ha neje elutazik, egy ideig nyugton lesz. — Hova akarok utazni? Rómába? Oda Lulut is magaddal viheted! — Isten mentsen! Lunukal itthon kell maradni, — feléle ő. — Ez olyan utazás, minőt én teenni akarok, ré névze igen terhes lenne. — Csak nem akarsz ismét a Svájtzbá vagy Scótiába menni? Hisz ott már voltál egyszer. Aztán meg az évszak sem alkalmas más az ily utazásra.

